

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 5C/168/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1415208964
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Matayová
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2016:1415208964.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV v Bratislave v konaní pred samosudkyňou JUDr. Janou Matayovou v právnej veci navrhovateľa: Československá obchodná banka, a.s., so sídlom Michalská 18, 815 63 Bratislava, IČO: 36 854 140, zastúpený: HMG & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Štefanovičova 12, 811 04 Bratislava, IČO: 35 885 459, proti odporkyni: W. U., T. XX.XX.XXXX, naposledy bytom N. N. XXXX/XX, XXX XX Bratislava, štátny občan SR, zastúpená opatrovníčkou N. I., zamestnankyňou Okresného súdu Bratislava IV, o zaplatenie 193,54 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 11,39 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 11,39 Eur od 07.07.2015 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a.

Odporkyni náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom začatie konania zo dňa 08.07.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 13.07.2015 domáhal, aby súd zaviazal odporkyňu na zaplatenie sumy 193,64 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 144,60 Eur od 07.07.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil tým, že navrhovateľ s odporkyňou uzavreli zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA, na základe ktorej navrhovateľ zriadil a vedie odporkyni bežný účet. Zároveň bola uzavretá zmluva o povolenom čerpaní k bežnému účtu (oznámenie), na základe ktorej boli odporkyni poskytnuté finančné prostriedky formou povoleného prečerpania bežného účtu, resp. kontokorentného účtu. Nakoľko odporkyňa poskytnutý úver nesplácala a bola v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru k dátumu 31.10.2013. Na základe oznámenia a obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu bola s odporkyňou dohodnutá premenlivá/vyhlasovacia úroková sadzba. Aktuálna úroková sadzba povoleného prečerpania je vo výške 18,90%. Podľa vyčíslenia pohľadávky ku dňu 06.07.2015 bol celkový zostatok v sume 193,64 Eur pozostávajúci z istiny v sume 0,- Eur, riadneho úroku v zmysle zmluvy v sume 81,51 Eur, úrokov z omeškania v sume 49,04 Eur a poplatkov v sume 63,09 Eur.

Podaním zo dňa 12.10.2015 navrhovateľ bližšie špecifikoval svoju pohľadávku, pričom uviedol, že nezaplatené riadne úroky vo výške 81,51 Eur boli účtované odo dňa prvého čerpania úveru a boli vyčíslené ku dňu 06.07.2015. Základom pre výpočet bol aktuálny zostatok na úverovom účte, pričom úroková sadzba pre povolené prečerpanie bola v čase podania návrhu vo výške 18,90%, a to podľa sadzobníka platného k 15.04.2013. Úroky z omeškania vo výške 49,04 Eur boli počítané z nedoplatkov na splátkach riadneho úroku, ktoré boli splatné k poslednému dňu kalendárneho mesiaca a po

zosplatnení úveru aj z nesplatenej istiny. Prvýkrát boli odporkyni účtované úroky z omeškania vo výške 0,03 Eur za omeškanie s úhradou riadneho úroku vo výške 10,18 Eur. Nezaplatené poplatky vo výške 63,09 Eur predstavujú poplatky za výzvu zo dňa 02.07.2013 v sume 35,- Eur a výzvu zo dňa 31.07.2013 v sume 35,- Eur po čiastočnej úhrade platbou zo dňa 28.10.2013.

Vzhľadom k tomu, že sa súdu nepodarilo zistiť pobyt odporkyne, uznesením č.k. 5C 168/2015-50 zo dňa 25.05.2016 ustanovil odporkyni opatrovníka pre toto konanie (§ 29 O.s.p.).

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p. ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1 000 eur, od toho okamihu, ide o drobný spor.

Podľa § 156 ods. 1 prvá veta O.s.p. rozsudok sa vyhlasuje vždy verejne; vyhlasuje ho predseda senátu alebo samosudca v mene Slovenskej republiky.

Súd na prejednanie veci samej nenariadil pojednávanie s poukazom na § 115a ods. 2 O.s.p., nakoľko posudzovaná vec predstavuje v zmysle § 200ea ods. 1 O.s.p. drobný spor, a preto súd v súlade s § 156 ods. 3 O.s.p. oznámil dňa na úradnej tabuli tunajšieho súdu verejné vyhlásenie rozsudku na deň 20.06.2016.

Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi: návrhom na začatie konania zo dňa 08.07.2015, zmluvou o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA zo dňa 09.12.2009, oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. 003454476R zo dňa 11.12.2009, poslednou výzvou na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 31.07.2013 spolu s doručenkou, oznámením o zosplatnení úveru zo dňa 01.11.2013, všeobecnými obchodnými podmienkami, podmienkami pre vydávanie a používanie platobných kariet, obchodnými podmienkami pre povolené prečerpanie bežného účtu, úrokovými sadzbami platnými od 15.04.2013, sadzobníkom pre fyzické osoby občanov a zistil nasledovný skutkový stav:

Navrhovateľ a odporkyňa uzavreli dňa 09.12.2009 zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB POHODA na základe ktorej navrhovateľ zriadil a viedol odporkyni bežný účet. Oznámením o poskytnutí povoleného prečerpania zo dňa 11.12.2009 poskytol navrhovateľ na základe žiadosti odporkyne možnosť povoleného prečerpania na bežnom účte do výšky úverového limitu 700,- Eur, pričom ku dňu otvorenia účtu povoleného prečerpania predstavovala výška úrokovej sadzby 16,90%.

V zmysle čl. II ods. 5 podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu klient je povinný zabezpečiť na svojom bežnom účte, ku ktorému je poskytnuté povolené prečerpanie, k poslednému dňu kalendárneho mesiaca dostatok peňažných prostriedkov postačujúcich pre úhradu mesačných splátok úrokov, vrátane úrokov z omeškania.

V zmysle čl. III bod 3 podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu čiastky, so zaplatením ktorých je klient v omeškani, budú úročené úrokovou sadzbou podľa ods. 1) tohto článku, pričom banka je oprávnená úročiť tieto čiastky aj úrokom z omeškania, ktorého sadzba je zverejnená v prevádzkových priestoroch pobočiek banky a na www.csob.sk <<http://www.csob.sk>>.

Nakoľko odporkyňa po niekoľkonásobných výzvach neuhradila dlžnú sumu, ktorá vznikla neuhradením úrokov, poplatkov a úrokov z omeškania, navrhovateľ pristúpil k zosplatneniu úveru a listom zo dňa 01.11.2013 oznámil odporkyni, že jej dlh sa stal splatný k 31.10.2013 v súlade s podmienkami pre povolené prečerpanie bežného účtu. Počas trvania úverového vzťahu odporkyňa vyčerpala celý limit povoleného prečerpania, pričom v prospech úveru vykonala splátky 11x po 60,- Eur a 2x po 20,- Eur, čím splatila celú istinu povoleného prečerpania. Odporkyňa neuhradila navrhovateľovi sumu riadneho úroku vo výške 81,51 Eur, ktorý si navrhovateľ uplatnil od prvého dňa čerpania úveru ku dňu 06.07.2015, úroky z omeškania vo výške 49,04 Eur vypočítané z nedoplatkov na splátkach riadneho úroku a z nesplatenej istiny a poplatky v sume 63,09 Eur.

Podľa § 708 ods. 1 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“) zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 708 ods. 2 Obchodného zákonníka na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o predmet plnenia, cenu plnenia alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného k prvému dňu omeškania, dlžníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z. z. (v znení účinnom ku dňu omeškania) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 10c nariadenia č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že účastníci uzatvorili zmluvu o úvere, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ v spojení s § 3 ods. 1, ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže navrhovateľ poskytol odporkyni úver v rámci svojho podnikania a odporkyni bol poskytnutý úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že navrhovateľ na základe zmluvy o povolenom prečerpaní k bežnému účtu poskytol odporkyni finančné prostriedky formou povoleného prečerpania bežného účtu s úrokovou sadzbou 16,90% ročne. (ktorá bola neskôr zvýšená na 18,90% ročne), ktoré sa odporkyňa zaviazala pravidelne splácať, čo však nesplnila, pričom sa dostala do omeškania s úhradou viac ako dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, v dôsledku čoho navrhovateľ vyhlásil úver za splatný ku dňu 31.10.2013. Keďže odporkyňa dlžnú sumu navrhovateľovi napriek tomu nezaplatila, súd návrhu navrhovateľa v časti sumy 11,39 Eur vyhovel. Táto suma pozostáva z nezaplateného úroku z úveru ku dňu zosplatnenia úveru 31.10.2013 tak, ako to vyplýva z tabuľky (prehľad platieb) priloženej navrhovateľom.

Nakoľko sa odporkyňa dostala s plnením peňažného dlhu do omeškania, súd ju zaviazal v zmysle citovaného ustanovenia zákona aj k zaplateniu úrokov z omeškania vo výške 8,05 % od 07.07.2015 (tak ako si uplatnil navrhovateľ v návrhu) až do zaplatenia. Priznaná výška úrokov z omeškania je v súlade s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. - k uplatnenému dňu omeškania bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 0,05 % + 8 percentuálnych bodov (nakoľko záväzkový vzťah vznikol pred 01.02.2013).

Pokiaľ ide o navrhovateľom uplatnené úroky z úveru počítané odo dňa zosplatnenia úveru do dňa podania návrhu vo výške 70,12 Eur, tieto súd nepovažoval za dôvodné a v tejto časti návrh navrhovateľa zamietol. V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.06.2015, sp. zn. 6Co/190/2014, podľa ktorého splácanie úveru v splátkach na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne (v splátkach) vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje jednoducho povedané cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a justifikuje nárok dodávateľa na úroky ako cenu dočasne obetovaných peňazí, dispozície s ktorými sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok.

Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatnenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto podstatnom rozdielne spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľa. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce ku skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatnení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatnenej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval, ako keby k zmene záväzku nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav v žiadnom prípade nemôže

pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovať a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Súd by týmto podporoval stav, v ktorom veriteľ nie je nútený vymáhať svoju pohľadávku a odplatné úroky mu majú nahradiť stav jeho potenciálnej nečinnosti, resp. stav nespôsobilosti spotrebiteľa vrátiť požičanú istinu jednorazovo. Takéto konanie veriteľa však neponíma v slovenskom právnom poriadku nijakú právnu ochranu a ani preto niet titulu na inkasovanie odplatných úrokov.

Uvedenou úvahou sa súd prirodzene dostáva aj v poradí k ďalšiemu zásadnému záveru, spočívajúcemu v skutočnosti, že ak jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru, navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatnenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa, ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením úveru. S protiprávnym stavom sa prirodzene spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením uvedenej sumy. Naopak s protiprávnym stavom sa nikdy nebudú spájať odplatné plnenia, ktoré sa spájajú len so stavom lege artis, a teda stavom oprávneného držania peňažných prostriedkov podľa podmienok spotrebiteľskej zmluvy. Ak napriek tomu existuje zmluvná úprava, ktorá s protiprávnym stavom stotožňuje aj odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je táto právna úprava na škodu spotrebiteľa neprijateľne odchylná od zákona, čo zmluvnú podmienku podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, resp. podľa § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka robí absolútne neplatnou. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a nariadenia vlády 87/1995 Z. z. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády. Alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy) subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka.

Súd nemohol vyhovieť ani návrhu v časti žalovanej sumy 49,04 Eur predstavujúcu nezaplatené úroky z omeškania, ktoré boli počítané z nedoplatkov na splátkach riadneho úroku a po zosplatnení úveru aj z istiny. Požadovať úroky z omeškania (ktoré v zmysle § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka predstavujú príslušenstvo pohľadávky) z úrokov nemá oporu v zákone (Občianskom ani Obchodnom zákonníku). Obchodný ani Občiansky zákonník totiž neustanovujú majetkové sankcie pre prípad omeškania s platením príslušenstva pohľadávky. Tým nie je dotknuté právo účastníkov dohodnúť sa, že dojednané úroky sa stanú súčasťou istiny a následne tak právo veriteľa požadovať, aby dlžník pre prípad omeškania s platením takto zvýšenej istiny platil aj úroky z omeškania. Navrhovateľ však neuzatvoril s odporkyňou takúto dohodu. Článok III bod 3 obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu nie je takouto dohodou, preto súd návrh v tejto časti zamietol. Aj keby navrhovateľ s odporkyňou takúto dohodu uzatvoril, súd by ju vzhľadom na spotrebiteľský charakter právneho vzťahu medzi navrhovateľom a odporkyňou považoval za neprípustné odchylenie sa od ustanovení Občianskeho zákonníka v neprospech odporkyne ako spotrebiteľa (§ 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka).

Pokiaľ ide o úroky z omeškania z istiny po zosplatnení úveru, tieto súd nedokázal identifikovať. Súd výzvou zo dňa 18.09.2015 vyzval navrhovateľa na špecifikáciu žalovanej sumy, najmä aby navrhovateľ uviedol, ako dospel k jednotlivým častiam žalovanej sumy. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k výzve vo vzťahu k uplatňovaným úrokom z omeškania vo výške 49,04 Eur uviedol, že tieto boli počítané z nedoplatkov na splátkach riadneho úroku, ktoré boli splatné k poslednému dňu kalendárneho mesiaca a po zosplatnení úveru aj z nesplatennej istiny. Jednotlivé sumy úrokov z omeškania, obdobie ich účtovania, percentuálna sadzba a základ pre ich výpočet vyplýva z predloženej mesačnej špecifikácie pohľadávky. Prvý krát boli odporkyňi účtované úroky z omeškania vo výške 0,03 Eur za omeškanie s úhradou riadneho úroku vo výške 10,18 Eur splatného 31.07.2010. Z uvedeného vyjadrenia ani z priloženej tabuľky však súd nedokázal identifikovať koľko z vyčísleného úroku z omeškania vo výške 49,04 Eur pripadá na úrok z omeškania z nesplatennej istiny, preto návrh v časti úrokov z omeškania vo výške 49,04 Eur zamietol.

Navrhovateľom uložené poplatky vo výške 63,09 Eur súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, keďže poplatky neboli s odporkyňou dojednané individuálne v zmluve o ČSOB spotrebiteľskom úvere, ale sú upravené len v Sadzobníku poplatkov ČSOB, ktorý netvorí neoddeliteľnú súčasť zmluvy, pričom navrhovateľ ako dodávateľ služby je oprávnený tento sadzobník poplatkov jednostranne meniť bez ohľadu na vôľu dlžníka - odporkyne. Zasielanie upomienok a výziev na zaplatenie nie je bankovou

službou poskytovanou odporkyni, za ktorú by patrila banke odplata. Tieto poplatky predstavujú plnenie, ktorými sa odporkyni neposkytuje skutočné protiplnenie, poplatky za upomienky vyjadrujú finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané. V tejto súvislosti konajúci súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/190/2011 z 25.novembra 2012. Na viac súd považuje za potrebné uviesť, že výzva zo dňa 31.07.2013, ktorú banka zaslala odporkyni, predstavuje zákonnú podmienku v zmysle

§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka na základe ktorej si môže navrhovateľ uplatniť zosplatnenie úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka, jej vystavenie preto nemôže byť pričítané na vrub odporkyni. Súd preto návrh v časti poplatkov vo výške 63,09 Eur zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Navrhovateľ si v podanom návrhu uplatnil náhradu trov konania za súdny poplatok vo výške 16,50 Eur a za trovy právneho zastúpenia vo výške 63,96 Eur (za 2 úkony právnej služby: 1. prevzatie a príprava zastúpenia, 2. podanie návrhu, pričom za jeden úkon si uplatnil 18,26 Eur + 2x režijný paušál vo výške 8,39 Eur za úkony vykonané v roku 2015) + DPH. Navrhovateľ návrhom žiadal uložiť povinnosť odporkyni zaplatiť mu sumu 193,64 Eur spolu s príslušným úrokom z omeškania. Súd priznal navrhovateľovi sumu 11,39 Eur s príslušným úrokom z omeškania. Úspech navrhovateľa v pomere k žalovanej pohľadávke teda činí 5,88 % (11,39 Eur z 193,64 Eur). Úspech odporkyne v pomere k žalovanej pohľadávke potom činí 94,12 % (182,25 Eur z 193,64 Eur). Odrátaním úspechu odporkyne od úspechu navrhovateľa vyjde čistý úspech odporkyne v pomere 88,24 %. Nakoľko si odporkyňa v konaní trov neuplatnila a ani jej žiadne nevznikli, súd jej náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.).

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 205 ods. 2 O. s. p.)

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak odporca dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, navrhovateľ môže podať návrh na vykonanie exekúcie.